

Drdloviňý 12

aňeb roviňý Drdlovic rodiňý prosiněc 2008 až únor 2009, č. 12

KRÁTKÉ ZPRÁVY

- Zima vrcholí. Sněhu se snažíme využít na maximum. V tomto nám vychází vstříc i umravený Mates, který se konečně rozhodl, že na procházkách v kočárku nebude trvale mečet, což činil až do svých cca 3 měsíců. Většinou teď prospí i 2 hodinky a mamka s klukama může spokojeně řídit na sněhu, což je zábavné! Kromě oblíbeného bobování a lopatování také už v Trávníkách vyrostla spousta sněhuláků a sněhových městeček.
- Poseděli jsme s Reňasem v salonku restaurace U lišky Bystroušky. Úplně jsem se odvázala a ač kojíc poručila jsem si Alžírskou kávu. Mňam:-)
- Kluci navštívili 2x babičku Janu, kde také vždy spinkali. Zábavy bylo habaděj, odlévaly se svíčky, krmili se ptáčky, nechyběla ani návštěva kina. Kluci se už těší na další návštěvu.
- Lukin s Adámekem opět zavítali na víkend na Suchý. Když jsme si pro ně v neděli jeli, měla jsem možnost vyzkoušet tak asi po 15ti letech běžky, přičemž před zmíněnou dobou se jednalo vyloženě o jednorázový úlet na lyžařském výcviku. Počáteční obavy vystřídal totální nadšení nad podařenou vyjížděnkou zasněženým lesem. Moc děkuji Haně, že se mnou jela a také že mi vyšlapala stopu!
- Tomášek Turland oslavil významné 1. narozeniny. Mnoho zdraví!
- Liba z čajovny plánuje expandovat - otevře nový obchod ve Vyškově. Držíme palce, ať se i nadále podnikání daří.
- Alena si našla práci. Prodávat v trafice na Staré Osadě se jí moc líbí. A ještě si počte!

NA ZNAČKY!

Zimní sezona u Drdlů je většinou poněkud okurková. Letos je naše předjarní tradiční neakčnost znásobena ještě Matýskem. 20.1. ovšem třeskla bomba - začínáme s Janou Heršálkovou KAŽDÝ DEN cvičit! Akce byla spuštěna poté, co jsem zjistila, že nejenže nevyběhnu, ale už skoro ani nevylezu naše bílovické schody. Jeden lednový pokus o jejich zdolání zakončený záchvatem kašle trhajícím plíce mě přesvědčil, že je potřeba s tou kondicí něco udělat:-). Tajně doufajíc, že takto zvítězíme nejen nad mizernou kondicí a jarní únavou, jsme zahájili naše pravidelné půlhodinové cvičicí seance střídavě u nás a Heršáleků. Každý den div nevypustíme duši a ze Standových výroků typu "á, zas tu máme Janu a kafrací půlhodinka může začít" si nic neděláme :-). Už cvičíme 6 týdnů a přistihuji se, že se už každý den těším, až Jana zavelí: Na značky!:-)

RADOST ZE SLOVENSKA

Velmi zajímavé zprávy přichází ze Slovenska - Maruš a Drahoš čekají miminko! Podle aktuálních informací už byla překročena polovina těhotenství a břicho už se kulatí. Budoucí veličkovic mimiňák se tváří tajemně a na informaci ohledně svého pohlaví uvalil přísné embargo. Na ultrazvuku se schválně maskoval, aby nebylo nic vidět a své rodiče jakož i ostatní členy rodiny tak udržuje v pořádném napětí:-). Výbavička tak bude muset být nachystána v neutrálních barvách :-)

MOUDRO TOHOTO ČÍSLA

Život je z 10% to, co se mi stane a 90% to, jak na to reaguji.

ODLÉVÁME STOPY

Kluci našli pod stromečkem také knihu "Poznááme stopy zvířat". I vzpomněla jsem si na svá Foglarovská léta a vybaveni sádrou, vodou a špachtlí jsme se vydali do terénu nějakou stopu najít a vyzkoušet její odlišit. Projekt se úspěšně rozjel, stop v blátě jsme našli spoustu, byť pouze psích a posléze též Lukáškových a Adámkových. Pro stopy mimořádně vhodné počasí a terén se rychle projevil na stavu bot obou výše jmenovaných. Zanedlouho si nesli oba dva na nohách místo bot hnědé koule:-). Nakonec jsme odlišili dvě psí stopy a při jejich vyšťuchování stihl

Naše trio Drdloňů

osud bot též rukavice:-). Následný Lukášův pád způsobil sladění barvy jeho (běžně červené) kombinézy s botami a rukavicemi. Ušetřen nezůstal ani obličej, který se zaryl do podzimní orby, čímž vzniklo solidní maskování, bývalou rukavicí ještě šikovně rozmělněno rovnoměrně po obličejí ve snaze se očistit:-). No pěkně jsme vypadali! Po cestě domů sice něco opadlo, ale i tak se pračka poměla. I přes následné půlhodinové mytí jsme výlet hodnotili kladně:-)

KARNEVALOVÁ SEZONA

I když jsme v zimě docela líní, karneval si většinou ujít nenecháme. Nejinak tomu bylo i letos, kdy jsme si vybrali z velké nabídky maskované veselí pořádané hudební školou Yamaha, kam se chodí Lukin učit hrát na flétnu. Merenda se

Lukášovo okénko

- Lukin má 5,5 roku.
- Hodně se zdokonalil ve čtení. V pohodě čte i když má text vzhůru nohama, když čte třeba z mého časopisu.
- Lukin si při vystupování z vany rozřízl čelo o prasklý kartáč. Pohotovost, několik mašliček a kokoska to spravily.
- Ve školce byl vybrán k recitaci básně na vítání občánků. Úkolu se zhostil na výbornou a na úřadě spolu s Pavlínkou a Martínkem předvedli milé představení.
- Lukášek se venku seznámil s holčičkou Bětkou. Zeptala se ho: Lukášku, vezmeš si mě, až budem velcí? Lukáš se hluboce zamyslel a pronesl: No, uvidíme:-)
- Lukin navštívil 2x pedagogicko-psychologickou poradnu. Byl podroben testům a vyhodnocen jako velmi nadané dítě s vysoce nadprůměrnou pamětí a logickým uvažováním. Do školy pro předčasný nástup z důvodů celkové nezralosti doporučen nebyl.

Adámkovovo okénko

- Adámek má už 3,5 roku.
- Zúčastnili jsme se zápisu do školky. Vzhledem k návalu je přijetí nejisté.
- Adam s Lukinem dostali logickou hru Bláznivá křížovka. Adámek i náročnější zácpy řeší jako profík, byť se jedná o hru pro děti od 6 let.
- Rád si hraje s Matýskem, tulí se k němu, štěrchá mu hračkami a povídá si s ním.
- Hodně si oblíbil stavebnici Seva a často z ní něco vyrábí.

vydařila, kluci se vyřádili. Adámek v masce kašpárka byl moc roztomilý a Lukinovi coby medvědovi to též moc slušelo. Zlatým hřebem programu bylo

vystoupení dětí z flétny. Když na pódium naklusal medvěd Lukášek, princezna Klárka a završilo to

Drdloviný ařeb roviný Drdlovic rodiňý prosiněc 2008 až únor 2009

návěstidlo Matoušek a začali nesměle hudlat mohutně se soustředíc, čemuž odpovídaly zaryté výrazy, mohli jsme se s Bárrou potřhat smíchy:-). Vydařená akce a vzhledem k tomu, že došlo i na chutné občerstvení, si ji velmi pochvalovali i děti.:-)

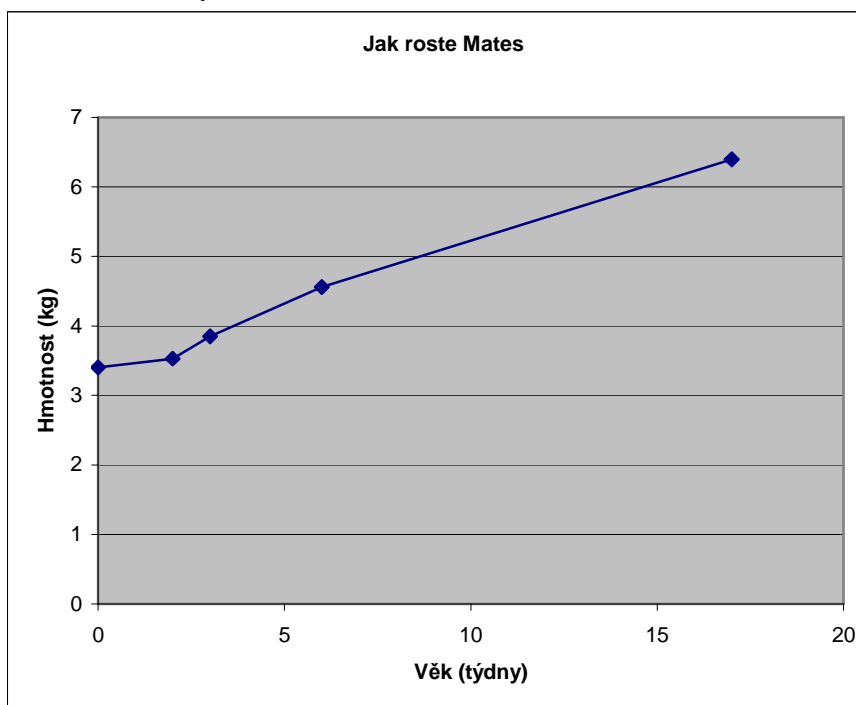
POKLADOVKA

Jednou dopoledne zařukalo na okno předjarní sluníčko a vybudilo mě k nebývalé aktivitě-rozhodla jsem se uspořádat pro děti cestu za pokladem. Doba chystání hry se úspěšně ztratila v oblékání třech ks dětí, takže jsme mohli záhy vyrazit vstříc dobrodružství.

Hned za dveřmi domu euforie z hezkého počasí rychle vyprchala. Fičel vcelku ostrý vítr, což užitou hodnotu slunečného počasí silně snižovalo. Vracet se mi už po půlhodinovém vypravování nechtělo, po krátkém rozmyšlení bylo rozhodnuto původní záměr cesty za pokladem realizovat. Můj plán nebyl rozhodně neskromný, cílem se mělo stát nedaleké jezírko nad studánkou Leoše Janáčka. Ovšem už od začátku šlo vše jaksi ztuha. Hned za humny začal mečet Mates. Podařilo se mi ho utiřit mohutným kyvem kočárku, načež na nás byly nachystány u Sokolovny sněhem maskované zmrázky, na kterých se (nerad) sklouzl Adam a mečení bylo zajištěno na dalších 10 minut. S vypětím všech sil jsme dořpkali ke studánce. Ač jsem lákala na poklad a vynaložila veškerý motivační um, od studánky se ne a ne hnout. Adam si tam našel kelímek a dobrých dvacet minut zalívali s Lukášem suchý pařez. Zábava na úrovni, no:-). Mezitím se Mates vzbudil podruhé, proběhl přeplaz na loučku, kde jsem rezignovala, nechala plavat původně plánované jezírko a vyslala kluky hledat poklad dle indicií už na přilehlé stráni. Proběhlo několik vcelku bezvýznamných pádů a jeden významný ukončený v potoce. Celková navlhlost Adama odstartovala rychlý výsadek směrem k domovu. Chtíc zamezit Adamovu prochlazení, neustále jsem pobízela plahočící se mužstvo s nervy drásajícím mečivým (Mates) a kňouravým (Adam) doprovodem. V trávníkách se přidal se solidním řevem i Lukáš, který si chtěl zaběhnout pro klacek, přičemž se zabořil do bláta a ztratil botu a solidně se rozplácl. Za mečícím triem doprovázeným najedovanou matkou se otočil opravdu každý. Má docela sympatická pověst zde na vsi utrpěla značné šrámy :-).

Matýskovo okerko

- Matýsek už má 5 měsíců.
- Už má za sebou první nemoc, před vánoci měl náběh na zánět průdušek.
- Je hodně zvědavý při kojení pořád někde šmátrá a tahá za různé kusy mamčinu šatu, sleduje okolí.
- Směje se, víská, kope ručkama a nožkama, pase koně.
- Zlepšilo se denní spaní, spinká 2x denně cca 2 hodiny. Zato noci nic moc - budí se po 1,5 až 3 hodinách.
- A takto Matýsek roste:

stány u Sokolovny sněhem maskované zmrázky, na kterých se (nerad) sklouzl Adam a mečení bylo zajištěno na dalších 10 minut. S vypětím všech sil jsme dořpkali ke studánce. Ač jsem lákala na poklad a vynaložila veškerý motivační um, od studánky se ne a ne hnout. Adam si tam našel kelímek a dobrých dvacet minut zalívali s Lukášem suchý pařez. Zábava na úrovni, no:-). Mezitím se Mates vzbudil podruhé, proběhl přeplaz na loučku, kde jsem rezignovala, nechala plavat původně plánované jezírko a vyslala kluky hledat poklad dle indicií už na přilehlé stráni. Proběhlo několik vcelku bezvýznamných pádů a jeden významný ukončený v potoce. Celková navlhlost Adama odstartovala rychlý výsadek směrem k domovu. Chtíc zamezit Adamovu prochlazení, neustále jsem pobízela plahočící se mužstvo s nervy drásajícím mečivým (Mates) a kňouravým (Adam) doprovodem. V trávníkách se přidal se solidním řevem i Lukáš, který si chtěl zaběhnout pro klacek, přičemž se zabořil do bláta a ztratil botu a solidně se rozplácl. Za mečícím triem doprovázeným najedovanou matkou se otočil opravdu každý. Má docela sympatická pověst zde na vsi utrpěla značné šrámy :-).

TRAPASY A VESELOSTI – JSEM TO ALE NUDLA!

Potřebovala jsem vyřídit na obecním úřadě nějakou pochůzku a vzhledem k tomu, že zrovna byla středa a tudíž úřední den, nabalila jsem děti a šlo se. Ještě před odchodem jsme se stihli naobědvat - na talíři se skvěly dlouhé rýžové nudle, jelikož jsem se zrovna kvůli Maťákově vyrážce vyžívovala pouze bezlepkovou stravou. Matýsek při obědě prudil, takže jsem jednou rukou jedla a v druhé natřásala nespokojeného potomka. Po krkolomném požití oběda jsme se pomalu šinuli k obecnímu úřadu. Na místě určení jsem kočár zaparkovala u lavičky, na ni usadila Adama a sama vyběhla do patra vyřídit své záležitosti. Na úřadě jsem se snažila zapůsobit co nejlépe, připravuji si zde půdu pro případné zaměstná-

ní se zde po mateřské. Vešla jsem, začali jsme řešit a vše probíhalo dobře až do chvíle, kdy mi vypadl z rukávu na zem před místostarostu masivní chuchvalec RÝŽOVÝCH NUDLÍ, které do mého šatu musely zapadnout při zmiňovaném jednoručním obědě. Jelikož jsem děti nechala dole, tak jsem to ani nemohla nějak uhrát na ně, jak se to celkem většinou dá, když jsou někde okolo. Ohromeně a ochromeně jsem koukala (a nejen já) na koberec ozdobený slušnou hromádkou oslizlé hmoty a cítila jak mé akcie prudce klesly. Takže s tím zaměstnáním na obecním úřadě to už moc nevidím...

STRÍPKY NA ZÁVĚR

- Standa vyjel s Adamem, Lukinem a Heršálky plavat na Kraví horu. Výborný nápad, všichni byli moc spokojení.
- Navštívili jsme babi a dědu Volné. Strávili jsme zde dobré 2,5 hodiny, návštěva velmi rychle utekla.
- Vydali jsme se (jsme nepočítelní:-)) na cestu za pokladem, tentokrát směr Řícmanice. Cílem byla řícmanická studánka. Vzhledem k ledové krustě kryjící celou cestu a neustálým řevuplným pádům jsme to tak v půlce vzdali, sežrali poklad a šli domů.
- Kromě Veličkových čekají miminko, už třetí, i Pavel s Šárkou. Podrobné informace neznáme.

Čumíme

- Dostala jsem sodu ve vlaku. Dobíhala jsem a nestihla si cvaknout. Jakmile se vlak rozjel, vyběhla jsem shánět průvodčí, abych to nějak vyřešila. Zpucovala mě jak alíka a chtěla mi napařit pokutu! Nakonec jsem to ukecala, že mi označí připravenou jízdenku. Prý naposled!
- Přišla k nám Alča s Ivanem. Alča teď chodí do práce do trafiky, jejíž majitelem je otec Standova zákazníka. Svět je malý!
- Rekonstrukce na Šmilovského pokračuje. Spodní patro domu se už začíná vylupovat. Přejeme pevné nervy do dalších aktivit souvisejících s úpravami.